

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOMNULE PREȘEDINTE

1. Subsemnata **IOVANOVICI-ȘOȘOACĂ DIANA**, domiciliată în

mail: sos.avocatura@gmail.com, unde solicit comunicarea actelor de procedură, personal și în calitate de Președinte al PARTIDULUI S.O.S ROMÂNIA, partid politic cu personalitate juridică prin Hotărârea Civilă nr. 71/DEC/P, din data de 23.11.2022 a Tribunalului București, Secția a III-a Civilă, înregistrat în Registrul Partidelor Politice la nr. 248, având sediul central în oraș Călimănești, str .Crișan nr. 21, județul Vâlcea, C.I.F.46178090 și cu sediul ales pentru comunicarea tuturor actelor de procedură la București, str. Turda nr. 119, bl. 6, sc. C, et. 1, ap. 52, sector 1, și mail: partidulsosromania@gmail.com

În contradictoriu cu:

2. CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI, cu sediul în București, Palatul Parlamentului, Intrarea B1, Calea 13 Septembrie nr. 2, Sector 5, e-mail: registratura.generala@ccr.ro.

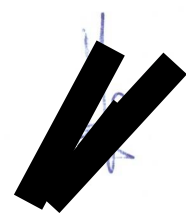
3. BIROUL ELECTORAL CENTRAL pentru alegerea Președintelui României din anul 2024, cu sediul în București, Bulevardul Mărăști, 65-67, Sector 1, (ROMEXPO Pavilion C2), E-mail BEC: prezidentiale@bec.ro

Solicit procedura prin mail.

Formulez prezenta

ACȚIUNE ÎN CONTENCIOS ADMINISTRATIV

Prin care solicit:

- 1) ANULAREA HOTĂRÂRII Nr. 2 din 5 octombrie 2024, având ca emitent CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 1003 din data de 8 octombrie 2024 și a tuturor efectelor Hotărârii atacate, cu consecința respingerii Contestațiilor formulate de cetățenii Amalia Bellantoni (Partidul Violet – PVDD) și Mihai Gheorghe Ursa (Membru Partidul AUR), împotriva înregistrării candidaturii subsemnatei la alegerile pentru Președintele României din anul 2024, restabilirea situației anterioare prin menținerea Deciziei B.E.C nr.18/D din 03 octombrie 2024 de înscriere a subsemnatei pe listele de candidați,
- 2) Anularea Proceselor-verbale emise de Biroul Electoral Central și a tuturor actelor vătămătoare pentru subsemnata care sunt subsecvente emiterii Hotărârii Nr. 2 din 05 octombrie 2024 a Curții Constituționale a României,
- 3) Obligarea B.E.C la înscrierea subsemnatei pe listele de candidaturi și semnul electoral și să îndeplinească toate demersurile necesare pentru valorificarea dreptului de a fi înscris în toate documentele oficiale înscrise de acesta,

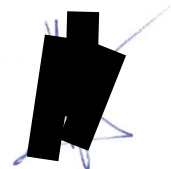
Chestiuni prealabile :

SOLICIT PROCEDURA DE URGENTĂ ȘI STABILIREA UNUI TERMEN CHIAR ȘI DE 24 DE ORE, CONFORM CELOR MENȚIONATE MAI JOS.

În ceea ce privește regulile de judecată aplicabile prezentei cauze, înțeleg să invoc dispozițiile Articolul 68(1) din Legea 370/2004, astfel:

JUDECAREA DE CĂTRE INSTANȚE A CERERILOR PREVĂZUTE DE PREZENTA LEGE SE FACE POTRIVIT REGULILOR STABILITE DE LEGE PENTRU ORDONANȚA PREȘEDINȚIALĂ, CU PARTICIPAREA OBLIGATORIE A PROCURORULUI.

Totodată, consider că **sunt aplicabile dispozițiile art. 2 lit. d din Legea 554/2004**, aflându-ne în prezența unui act administrativ jurisdicțional emis de o autoritate administrativă investită prin lege organică cu atribuții de jurisdicție administrativă specială, în speță Curtea Constituțională. **Legea 47/1992**, privind organizarea și funcționarea CCR prevede acest aspect în chiar dispozițiile de început ale legii, **la art. 1 alin. 2**, unde C.C.R. este definită ca o autoritate de jurisdicție .

În fapt, subsemnata mi-am înregistrat candidatura pentru alegerile pentru Președintele României din anul 2024, candidatura admisă de B.E.C. conform Deciziei B.E.C 18/D din 03 octombrie 2024 .

La data de 4 octombrie 2024, au fost înregistrate la sediul pârâtei CCR un număr de 2 contestații la înregistrarea candidaturii subsemnatei, contestații ce au format obiectul Dosarelor nr. 3.043F/2024, respectiv 3045F/2024.

La data de 05 octombrie 2024, Curtea Constituțională a României a soluționat contestațiile formulate de contestatorii Amalia Bellantoni și Mihai Gheorghe Ursa în sensul admiterii lor cu consecința respingerii înscrierii subsemnatei pe listele de candidatură la Președintele României conform hotărârii nr. 02 din 05 octombrie 2024.

Hotărârea pronunțată de Curtea Constituțională a României este nelegală, pentru următoarele considerente:

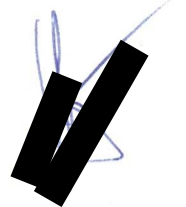
În ceea ce privește admisibilitatea prezentei acțiuni înțeleg să invoc următoarele temeuri de drept:

Art 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului:

„ Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.”

Curtea Constituțională a săvârșit un abuz de putere.

Pentru a înțelege aceasta, trebuie să pornim de la **art. 146 lit f) din Constituție, conform căruia, din Constituție, CCR are două atribuții cu privire la alegerea Președintelui României: veghează la respectarea**

procedurii pentru alegerea președintelui României și confirmă rezultatele alegerilor.

Observăm că în faza prealabilă alegerii, CCR veghează la respectarea procedurii pentru alegerea Președintelui României.

Termenul veghează mai este folosit o singură dată, în Constituție atunci când se consacră atribuții ale unei autorități publice. Este vorba despre art. 80 alin. (2) conform căruia Președintele României veghează la respectarea Constituției și la buna funcționare a autorităților publice.

Constituția nu consacră atribuția CCR de a soluționa contestații care îl privesc pe un candidat la funcția de Președinte, această atribuție a fost introdusă printr-o lege infraconstituțională. În opinia noastră, această lege este neconstituțională, interpretată prin prisma hotărârii atacate, prin care CCR adaugă la lege. Atributul de a veghea nu îi poate conferi Curții Constituționale prerogativa de a judeca, a soluționa contestații.

Și Președintele României veghează la respectarea Constituției și la buna funcționare a autorităților publice. Oare poate el, în virtutea rolului de a veghea să soluționeze contestații de un anumit fel? El poate să sesizeze singurul organ competent, CCR, cu o sesizare de neconstituționalitate sau un conflict juridic de natură constituțională sau poate chema autoritățile la mediere. Atât.

Considerăm că în mod corect nu s-a trecut în Constituție o asemenea atribuție a CCR, deoarece Curtea Constituțională nu se poate subroga unei instanțe judecătorești. Numai instanțele judecătorești au dreptul să soluționeze asemenea contestații. De ce? Pentru că ele privesc drepturi fundamentale care pot viza atât recunoașterea lor, cât și suprimarea lor. Curtea Constituțională nu soluționează spețe determinate, instanțele judecătorești fac acest lucru. Dacă totuși s-a trecut în lege o asemenea atribuție, este necesar ca instanța de contencios constituțional să o exercite în limitele care rezultă din Constituție, nu să adauge la lege.

Deși procedura finalizată prin pronunțarea Hotărârii nr. 2 din 05 octombrie 2024 de către CCR s-a referit direct la reclamantă, aceasta nu a fost considerată în mod legal parte în procedura menționată anterior. Nu a fost citată și, astfel, nu a fost în măsură să își formuleze niciun fel de apărări.

Nu se poate aprecia că hotărârea pronunțată de CCR s-a realizat doar pe bază pe norme și că, procedură și, în final, hotărârea „erga omnes” nu a implicat și un drept individual subiectiv, anume dreptul de a fi ales, potrivit art. 37 din Constituție.

Trecând peste limita prevederilor art. 37 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, instanța de contencios constituțional s-a transformat într-o instanță de judecată și a examinat fondul contestațiilor îndreptate împotriva reclamantei, deși o astfel de analiză nu era de competența sa.

Întrucât reclamanta nu a fost în niciun fel citată, nu a fost în măsură să depună la Curtea Constituțională nicio cerere de intervenție și niciun memoriu amicus curiae și nici nu s-a pus niciodată problema posibilității unei intervenții în fața acestei instanțe, deși avea calitatea de persoană vizată de hotărârea acesteia.

S-au întâmplat toate acestea în condițiile în care efectele Hotărârii nr. 2 din 5 octombrie 2024 a CCR au fost definitive asupra dreptului drept civil al reclamantei, respectiv acela de a fi aleasă într-o procedură electorală declanșată, respectiv de a i se înregistra candidatura și semnul electoral la alegerile pentru Președintele României din anul 2024.

Prin urmare, dreptul de a contesta neînregistrarea candidaturii și a semnelui electoral la alegerile pentru alegerile pentru Președintele României din anul 2024 i-a fost limitat prin Hotărârea nr. 02 din 05 octombrie 2024 pronunțată de către CCR, hotărâre care nu a fost însoțită și de garanțiile prevăzute de 6 § 1 din Convenție, privind cenzurarea unui drept de natură civilă.

Deși **art. 6 § 1 din Convenție** nu asigură "*drepturilor și obligațiilor*" niciun conținut material specific în ordinea juridică a statelor contractante, drepturile conferite de legislațiile naționale pot să fie materiale, procedurale sau o combinație a acestora.

Prin urmare, este obligatoriu ca în cazul existenței unui drept material, recunoscut de legislația națională, acesta să fie însoțit și de un drept procedural care să-i permită impunerea confirmării acestui drept în instanță. Prezența unui element sau a unei proceduri discreționare, chiar reglementată prin intermediul unei dispoziții legale nu exclude, în sine, existența unui drept, și nu-i poate aduce atingere acestuia, în sensul art. 6 § 1 din Convenție.

Încălcarea art. 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului:

Contrar a ceea ce susține CCR în motivarea hotărârii atacate, arăt faptul că prin hotărârea atacată se încalcă **Art. 13 din Convenție – Dreptul la un recurs efectiv** „*Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.*”

Astfel, subsemnata trebuie să beneficiaz de un proces și de o judecată legală, echitabilă, cu atât mai mult cu cât înțeleg să invoc și următoarele încălcări grave de către C.C.R. a competențelor Instanțelor de Judecată.

Încălcarea art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului

„*Orice persoana are dreptul la liberă exprimare ..*”

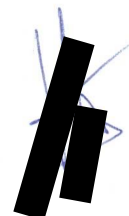
Prin majoritatea considerentelor sale, CCR încalcă libertatea gândirii și cea a exprimării, proteguite de art. 9 și 10 din Convenție.

Majoritatea argumentelor Curții Constituționale vizează și sancționează opinii exprimate de candidat în diferite ipostaze. Lucrurile sunt cu atât mai grave, cu cât candidatul a deținut și continuă să dețină o funcție reprezentativă în plan național (senator) și supranațional (parlamentar european), unde se bucură de imunitate pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului, astfel cum prevede art. 72 alin (1) din Constituție.

Înțeleg să dau poate cel mai la îndemână exemplu, într-o cauză de notorietate pentru România, cauza adusă în fața Curții Europene a Drepturilor Omului, cauza Kovesi împotriva României (Cerere 3594/19-text publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 112 din 02 februarie 2021), unde Curtea a statuat următoarele:

„*211. Pe baza argumentelor de mai sus și ținând seama de importanța crucială a libertății de exprimare în ceea ce privește chestiunile de interes general, Curtea consideră că revocarea reclamantei din funcția de procuror șef al DNA nu a urmărit niciunul dintre scopurile legitime enumerate la art. 10 § 2 și, în plus, nu a fost o măsură "necesară într-o societate democratică" în sensul acestei dispoziții.*

212. În consecință, Curtea concluzionează că a fost încălcat art. 10 din Convenție.

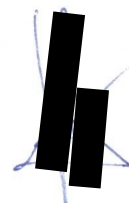
Situația este similară cu cea a subsemnatei, eu fiind la rândul-mi sancționată prin emiterea actului administrativ nelegal, pentru opinii publice și, mai grav, declarații și opinii politice, care în conformitate cu art. 72 Constituția României nu pot face obiectul vreunei sancțiuni sau judecăți civile, administrative sau penale, fiind acoperite de imunitatea parlamentară.

Curtea Constituțională încalcă jurisprudența CEDO .

În par. 32 din Hotărâre se susține ”Dreptul de a vota și dreptul de a fi ales sunt cruciale pentru stabilirea și pentru menținerea fundamentelor unei democrații autentice și efective, guvernate de preeminența dreptului (a se vedea, mutatis mutandis, Hotărârea din 17 mai 2016, pronunțată în Cauza Karácsony și alții împotriva Ungariei, paragraful 141) și sunt garantate prin Constituție. Astfel, Curtea reține că dreptul de a fi ales este un drept fundamental de natură politică, reprezintă o condiție sine qua non a democrației și a funcționării democratice a statului și se exercită cu respectarea exigențelor Constituției și a legilor. Dreptul de a fi ales nu are un caracter absolut, putând fi supus unor limitări, a căror configurare rezultă din viziunea democratică a Constituției (a se vedea, mutatis mutandis, Hotărârea din 6 aprilie 2000, pronunțată în cauza Labita împotriva Italiei, paragraful 201 sau Hotărârea din 6 decembrie 2022, pronunțată în cauza Kalda (2) împotriva Estoniei, paragraful 39). Totodată, Curtea observă că dreptul de a fi ales poate fi supus unor limitări și condiționări mai puternice comparativ cu cele impuse dreptului la vot (a se vedea, mutatis mutandis, Hotărârea din 30 iunie 2009, pronunțată în Cauza Etxebarria și alții împotriva Spaniei, paragraful 50, sau Hotărârea din 30 mai 2017, pronunțată în cauza Daydov și alții împotriva Rusiei, paragraful 286). ”

Apreciem că, deși le invocă în favoarea soluției, de fapt aceste decizii ale CEDO contrazic această soluție. Prin ele se susține că dreptul de a fi ales poate fi supus unor limitări, a căror configurare rezultă din viziunea democratică a Constituției.

Curtea ignoră faptul că art. 53 din Constituția României creează cadrul constituțional în care exercițiul oricărui drept fundamental și al oricărei libertăți pot fi restrânse, dar impune anumite condiții, între care menționăm: restrângerea să se facă prin lege, să fie determinate de anumite condiții limitative enumerate, să se respecte principiul proporționalității și să nu ducă la suprimarea dreptului sau a libertății.

Observăm că restrângerea se face prin lege, nu prin hotărârile CCR, prin care și-a încălcat nu numai competența, ci a încălcat proporționalitatea și a suprimat dreptul.

Încălcarea art. 1 (4) din Constituția României:

„Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor –legislativă, executivă și judecătorească – în cadrul democrației constituționale.

Încălcarea art. 1(3) România este stat democratic ...în care drepturile și libertățile cetățenilor reprezintă valori supreme.

A. Hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competențelor conferite prin legea 47/1992, a Curții Constituționale .

Curtea Constituțională este o autoritate de jurisdicție constituțională, independentă față de oricare altă autoritate, **fără a se confunda cu puterea judecătorească sau cu Instanțele de Judecată.**

Curtea Constituțională nu face parte din puterea judecătorească, nu este un organ judecătoresc pentru a putea interzice drepturi și libertăți cetățenești, ceea ce a făcut Curtea prin Hotărârea pe care o atac, **analizând** comportamentul subsemnatei ca și candidat la funcția de Președinte al României, evaluat prin prisma unor conduite, opinii și declarații publice și considerându-l contrar Constituției, pentru că nu este un comportament constituțional responsabil și apt să susțină funcția Președintelui României de a veghea la respectarea Constituției, **iar această constatare se concretizează într-o veritabilă interdicție de a candida.**

Un asemenea act nu este apt, din punct de vedere legal, să producă efecte, întrucât pronunțarea unei hotărâri prin care se interzic drepturi cetățenești de către un organ care nu are în competență aceste atribuții expres prevăzute de lege – care sunt atributul exclusiv al Instanțelor de judecată și nu poate influența controlul judecătoresc contencios sau să-l oprească.

Curtea Constituțională prin Hotărârea nr. 2/2024, a suprimat dreptul fundamental de a fi ales al unui cetățean care îndeplinea toate condițiile constituționale și legale.

Curtea Constituțională trebuie să fie și să rămână **gardianul Constituției**, adică al tuturor valorilor încorporate în legea fundamentală. Între acestea, drepturile și libertățile fundamentale reprezintă ”coloana vertebrală a statului de

drept. Prin hotărârea pronunțată, Curtea Constituțională nu numai că nu a apărut, ci a **suprimat** un drept eminamente politic, **dreptul de a fi ales**.

Aceasta în pofida faptului că **CCR ar trebui să fie o instituție apolitică, nu să se transforme în instanță de judecată**.

Întreaga practică a Curții Europene a Drepturilor Omului reclamă necesitatea independenței puterii judecătorești atât față de puterea executivă, cât și față de celalalte puteri din stat, cât și față de părți. **Prin Hotărârea interzicerii candidaturii mele, CCR și-a depășit atribuțiile și a încălcat separația puterilor în stat, transformându-se într-o veritabilă instanță judecătorească, care judecă fără niciun drept de apărare, fără citare și fără posibilitate de atac, pe oricine consideră necesar să îl îndepărteze de la candidatură, încălcând DREPTUL LA A CANDIDA AL UNUI CETĂȚEAN, care îndeplinește toate obligațiile impuse de Constituție și Lege, dar și încălcând și interzicând DREPTUL DE A VOTA al milioanele de susținători ai mei, implicându-se ca jucător în procesul electoral, exact ca în anii '50!**

Judecătorul național este chemat să asigure protecția drepturilor individuale și joacă un rol decisiv în menținerea echilibrului între puterile din stat, activitatea instanțelor de judecată fiind guvernată de principiile fundamentale ale noțiunii de „stat de drept“. Adunarea Generală a Națiunilor Unite a stabilit faptul că buna funcționare a justiției e indispensabilă respectării principiului separației puterilor în stat și al legalității, reflectată de Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Ori, Curtea Constituțională a admis contestațiile formulate la înregistrarea candidaturii mele, așadar în afara cadrului legal ce stabilește competența acestei instituții de către legiuitor, pronunțând o hotărâre cu încălcarea competențelor Instanțelor de judecată, adăugând la lege, ceea ce nici Curții Constituționale nu îi este permis.

Prin hotărârea pronunțată, Curtea Constituțională adaugă la Constituție și la lege.

Curtea arată următoarele:” *Curtea are competența să verifice criticile formulate, de autorul contestației, prin raportare la valorile și principiile Constituției și, ca atare, controlul său în privința înregistrării candidaturilor nu este limitat la inventarierea și examinarea condițiilor formale prevăzute de Legea nr.370/2004. Curtea evidențiază faptul că în privința alegerilor locale și*

*parlamentare verificarea respectării condițiilor legii revine în exclusivitate instanțelor judecătorești și, ca atare, acestea pot examina numai legalitatea procedurii, spre deosebire de alegerile prezidențiale, unde voința legiuitorului constituant originar a fost aceea de a stabili un filtru constituțional în supravegherea procedurii, ceea ce implică, în condițiile sesizării sale, **verificarea de către Curtea Constituțională, în etapa înregistrării/ neînregistrării candidaturilor, atât a legalității, cât și a constituționalității acestora.***”

De unde rezultă o asemenea competență, ce text de lege au de Constituție o consacra?

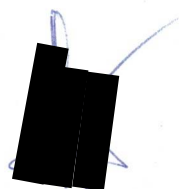
Așa cum la alegerile locale și parlamentare verificarea respectării condițiilor legii revine în exclusivitate instanțelor judecătorești, aceeași soluție ar trebui consacrată și în privința alegerii Președintelui.

Așa cum rezultă din opinia separată a Dnei Judecător Laura Iuliana Scânteii, pertinent exprimată, învedereăm Onoratei Curți, următoarele:

*”Cu privire la competența sa de a soluționa contestațiile privind înregistrarea sau respingerea înregistrării candidaturilor la alegerile prezidențiale, Curtea a reținut în întreaga sa jurisprudență că atât **condițiile de eligibilitate, cât și impedimentele constituționale** pentru ca o persoană să fie aleasă în funcția de Președinte al României **sunt prevăzute expres și limitativ în Constituție, respectiv în art. 37 coroborat cu art. 16 alin. (3), art. 36 și art. 40 alin. (3), precum și în Legea nr. 370/2004 (art. 28), republicată, cu modificările și completările ulterioare. Totodată, sub aspectul condițiilor de formă, inclusiv procedural, Curtea a reținut că Legea nr. 370/2004, la art. 27, stabilește expres aceste condiții pe care trebuie să le îndeplinească propunerile de candidatură pentru alegerea Președintelui României.***

7. Astfel, pot candida la alegerile pentru Președintele României persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 37 din Constituție, coroborat cu art. 16 alin. (3), art. 36 și art. 40 alin. (3) din Constituție, iar propunerile de candidați (candidaturile) la alegerile pentru Președintele României trebuie să îndeplinească condițiile legale expres prevăzute la art. 27 alin. (1) și (2) din Legea nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Interdicțiile constituționale și legale menționate mai sus nu sunt incidente în cazul persoanei a cărei candidatură la alegerile prezidențiale din anul 2024 a fost contestată în Dosarul nr. 3.043F/2024, neexistând o hotărâre judecătorească

definitivă de interzicere a dreptului acestei persoane de a fi aleasă care să fi fost depusă la dosar.

*Procedura legală pentru depunerea candidaturii, respectiv cea de contestare a candidaturii la alegerile prezidențiale sunt aspecte care influențează caracterul efectiv al unui drept electoral. În absența unuia dintre cazurile expres prevăzute de Constituție sau de lege, menționate mai sus, apreciem că prin interpretarea propriei competențe, **Curtea Constituțională nu poate să stabilească noi condiții de eligibilitate a căror năndeplinire constatată direct de Curte să conducă la interdicția de a candida.***

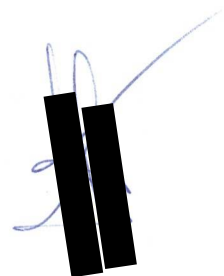
Drepturile electorale pot fi interzise doar în situațiile expres și limitativ prevăzute de Constituție [art. 37 coroborat cu art. 16 alin. (3) și art. 40 alin. (3)] și de lege.”

(A se vee în acest sens si Opinie Separata a Dnei Judecator Laura Iuliana Scantei la Hotararea atacata , a carei motivare ne-o insusim intru-totul)

Cu alte cuvinte, hotărârea atacată este nelegală, întrucât Curtea nu poate să stabilească noi condiții de eligibilitate în mod direct, în lipsa unei hotărâri judecătorești.

B. Pe fond, Hotărârea Curții Constituționale este emisă cu încălcarea dreptului la un proces echitabil, recunoscut de art. 6 coroborat cu art. 13 CEDO.

Întreaga „ analiză “ a C.C.R care în realitate este o veritabilă judecată a subsemnatei, nu fost însoțită și de garanțiile specifice dreptului la un proces echitabil: asigurarea contradictorialității, asigurarea dreptului la apărare al subsemnatei, al cărei comportament considerat neconstituțional este evaluat, precum și asigurarea unei proceduri de administrare și contestare a probelor/soluției. Contestatia depusă de cele două persoane,(membre ale altor partied oponente, ceea ce nu poate fi exclus din context) s-a „analizat/judecat “ fără ca subsemnata să fiu citată, să îmi pot exprima punctul de vedere, să pot pune concluzii și să formulez probe, pe acuzațiile aduse de care am aflat prin hotărâr, precum și să aduc în apărare cealaltă parte a presei care mă laudă și consider că am un comportament mai mult decât constituțional, fiind de notorietate lupta mea pentru apărarea Constituției României în Parlament, în calitatea mea de Senator, când, ca și reprezentanții instanțelor judecătorești am reproșat puterii încălcarea Constituției și a normelor acesteia.

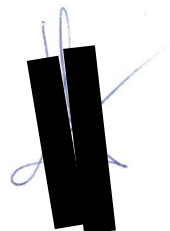
În sprijinul poziției mele, fac din nou trimitere la Opinia separată a Dnei Judecător Laura Iuliana Scânteii, potrivit careia, toate aceste garanții ale dreptului la un proces echitabil sunt asigurate și potrivit Legii nr. 47/1992, fiind prevăzută judecarea contestației pe baza probelor administrate, cu citarea contestatorului, a partidului politic a cărui constituționalitate este contestată și a Ministerului Public. **Cu atât mai mult în cazul unei condiții de eligibilitate** care ar afecta însuși dreptul electoral de a fi ales al unei persoane, apreciem că legiuitorul, dacă ar fi considerat să legifereze o astfel de condiție, ar fi prevăzut și garanțiile necesare respectării dreptului la un proces echitabil.

(Din nou facem trimitere la Opinia Separată a Dnei Judecător Laura Iuliana Scânteii la Hotărârea atacată – pe care ne-o însușim).

Apreciez că în speța subsemnatei, vorbim despre un caz tipic de aplicare cu prioritate a dispozițiilor C.E.D.O (art. 6, art. 13), iar judecătorii naționali sunt primii chemași să aplice Convenția potrivit art. 148 alin.2 din Constituția României. În plus, avem și text Constituțional de prim rang, însăși legea supremă care la art. 21 prevede expres dreptul oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, drept ce nu poate fi îngrădit în exercitarea sa de nici o lege.

Curtea Constituțională a săvârșit un veritabil „derapaj “ de la democrație, încălcând atât CEDO, Constituția României, cât și legile interne invocate, care nu permit Curții Constituționale să realizeze analize/judecăți de drepturi subiective, dată prin competență Instanțelor de Judecată. (în aceeași ordine de idei este și opinia separată la hotărârea atacată). Și nu trebuie uitat că CCR este o instituție politică, în care ”judecătorii” sunt membri ai partidelor politice, numiți de către Parlament, pe criterii politice și nu pe baza unei experiențe ca magistrat și cxu concursurile de rigoare pentru magistrații instanțelor judecătorești. Ceea ce înseamnă că aici avem de-a face cu o eliminare politică și nicidecum pe baza analizelor minuțioase ale unei instanțe de judecată, într-un process cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale, în primul rând dreptul la apărare.

În plus, **pentru toate aspectele ”judecate” nelegal de către CCR, am mai fost judecată de către Curtea de Apel București și Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru că toate acele declarații și opinii politice mi-au mai fost imputate în Senat unde am fost sancționată, atacând în instanță acea sancțiune de suspendare pentru opinii și declarații politice, iar Curtea de Apel București și ÎCCJ mi-au dat câștig de cauză și au anulat sancțiunea – Dosar**

nr. 4500/2/2021. Or, CCR mă judecă a doua oară pentru același aspect pentru care am fost sancționată nelegal de către Senatul României, anulându-se Hotărârea Senatului României nr. 13/ 26.04.2021.

B. Cu privire la petitul nr. 2, cererea de anulare a Proceselor-verbale emise de Biroul Electoral Central și a tuturor actelor vătămătoare pentru subsemnata care sunt subsecvente emiterii Hotărârii Nr. 2 din 05 octombrie 2024 a Curții Constituționale a României,

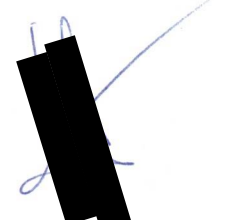
Învederăm Onoratei instanțe faptul că acestea sunt nule, subsemnata nefiind inclusă în buletinele de vot, ceea ce îmi creează o vătămare directă, conform principiului anulării actului subsecvent ca umare a anulării actului principal, iar consecința este obligarea pârâtei BEC de a îndeplini toate formalitățile necesare pentru înscrierea subsemnatei în liste și a semnelui electoral, tipărirea buletinelor, tragerea la sorți a ordinii pe buletine și orice este necesar ca și consecință a anulării Hotărârii CCR în valorificarea dreptului meu de a candida pentru Președinția României la alegerile din 2024.

Aspecte de noutate :

În ceea ce privește motivele de neconstituționalitate a candidaturii subsemnatei invocate în contestațiile formulate de contestatorii Amalia Bellantoni și Mihai Gheorghe Ursa, la Curtea Constituțională a României, contestații ce au făcut obiectul Dosarelor nr. 3043F/2024 și 3045F/2024, este de observat că acestea se regăsesc în proporție de 90% în contestațiile promovate cu privire la candidatura subsemnatei la demnitatea publică de Senator al României.

Astfel, prin Hotărârea nr. 2 din 05.10.2024, Biroul Electoral de Circumscripție nr. 42 București, a admis candidatura doamnei Diana Iovanovici-Șoșoacă la funcția de Senator al României, decizie contestată alături de alte persoane dintre cele prevăzute la art.59 alin.1 din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și de către contestatoarea Amalia Bellantoni, cu aceeași motivare care vizează în fapt motivele de neconstituționalitate invocate împotriva candidaturii doamnei Diana Iovanovici Șoșoacă la Alegerile Prezidențiale 2024.

Foarte important de reținut este faptul că aceste contestații la candidatura pentru Senatul României, au fost respinse definitiv de instanța de judecată, în Dosarele nr. 39213/3/2024, nr.39420/3/2024, nr. 39421/3/2024nr. 39422/3/2024 aflate pe rolul Tribunalului București, ele fiind analizate *pe fondul cauzei*, instanța constatând așadar netemeinicia motivelor invocate (aceste motive fiind în esență

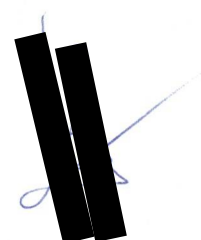

motivele de neconstituționalitate invocate în precedent, la Curtea Constituțională în Dosarele nr. 3043F/2024 și 3045F/2024). Așa fiind, soluționând cu putere de lucru judecat contestațiile la candidatura doamnei Diana Iovanovici-Șoșoacă la funcția de Senator al României, instanța a respins în totalitate motivele de nulitate invocate de contestatori, mai exact motivele de neconstituționalitate (îmbrățișate în mod abuziv, cu depășirea competenței legale și constituționale de către CCR).

Și ne întrebăm retoric, în condițiile în care parlamentarii trebuie să îndeplinească aceleași condiții pe care trebuie să le îndeplinească candidații la prezidențiale, să depună același jurământ, iar mathematic orice Senator poate fi ales ca Președinte al Senatului, iar în caz de vacantare a funcției de Președinte al României, acesta devine Președinte interimar, cum se mai poate poziționa CCR față de admiterea candidaturii mele, care mathematic și ipotetic, dar realist, pot ajunge Președinte interimar al României?

În ceea ce privește condiția „urgenței“ care caracterizează prezenta procedură, arăt faptul că măsura solicitată se impune a fi luată „de îndată“ având în vedere faptul că deja este stabilită data alegerilor prezidențiale, iar prin prezenta cauză am solicitat anularea actelor administrative care mi-au produs vătămări (în sensul exigențelor art. 1 din Legea 554/2004), vătămări ce nu pot fi înlăturate temporal numai până la momentul ținerii alegerilor prezidențiale, ulterior nemaivând importanță repararea pagubei prin înlăturarea actului administrativ nelegal. În aceeași ordine de idei se înscriu și petitele 2 și 3 din prezenta acțiune a subsemnatei, cereri complementare petitului de anulare a hotărârii nelegale, petite ce nu se pot soluționa sub aspectul satisfacerii interesului subsemnatei decât alături de petiul nr. 1 al prezentei acțiuni și impunând aceeași urgență. Urgența este prezumată prin însuși textul de lege prevăzut de lege, Articolul 68(1) din Legea 370/2004, legiuitorul prezumând că în situații similare precum cea a subsemnatei, se impune luarea unor măsuri urgent, interesul subsemnatei fiind unul atât legitim, cât și public, și mai ales unul general, național în interesul cetățenilor români cărora prin Hotărârea CCR li s-a încălcat dreptul la vot.

De altfel, dacă valorile democrației ar fi respectate de către organele cele mai „de seamă“ ale statului, puse la „veghearea legii“, Ministerul Public în exercitarea atribuțiilor prevăzute de lege, de chiar art. 1 (4) din Legea 554/2004, ar fi trebuit să se autosesizeze cu încălcările drepturilor și libertăților cetățenești ale subsemnatei, pentru că hotărârea CCR atacată de subsemnata este una de notorietate și de noutate, iar conform art. 1 (3) din Constituția României este un

stat democratic, s.n.: „în care ordinea de drept este apărată și respectată în primul rând de cei chemați să o aplice.

În speța de față, prejudiciul este unul de natură privată, aducând atingere drepturilor personale ale subsemnatei, însă este și unul public, pentru că răsturnarea ordinii de drept într-un stat prin emiterea hotărârii atacate și prin încălcarea competențelor Instanțelor de Judecată, precum și prin declanșarea unui conflict între puterile statului, este și problema Statului prin organele sale cărora le-a stabilit prin lege atribuții, precum cele mai sus indicate .

În drept: normele legale menționate în prezenta și în Cap. Chestiuni Prealabile, nelimitându-se la acestea.

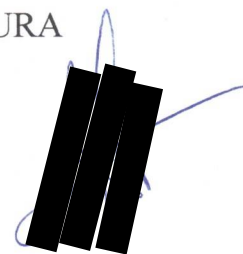
Probe: înscrisuri, precum și orice alte probe ar reieși din dezbateri,

Depun taxe de timbru în cuantum de câte 100 de lei pentru fiecare capăt de cerere.

DATA

30.10.2024

SEMNĂTURA

DOMNULUI PREȘEDINTE AL CURȚII DE APEL BUCUREȘTI